

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:

Helyben:		Vidéken:	
1 hónap	60 f.	1 hónap	1 K —
1 évre	1 K 80	1 évre	3 — —
1 évre	3 — 60	1 évre	6 — —
1 évre	7 — 20	1 évre	12 — —

Lapkiadó: Baranyay Lajos.
Felölős szerkesztő: Major Mihály.

Megjelenik: minden hétköznap este 6 órakor.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Ide küldendő a szerkesztésért és a kiadóhivatalt érdeklő minden közlemény és előfizetési díj.
Egyes csempék kaspók: a donanyitásokban.

Tamás Vilmos †.

A halál sűrű egymásutánban, nagy meglepetések közt szedi áldozatait egyházmegyénk papságának sorából. Vasárnap délután fél 4 órakor agyszélhűdés következtében meghalt Tamás Vilmos felsővárosi plebánus, címzetes kanonok, kiérdemült kerületi esperes. Még elmondotta a 6 órai szent misét és teljes testi és szellemi üdéséggel látott hivatalos teendőihez. Fél 10 órakor épen egy jegyepár volt, irodájában: a plebánus fölkel, hogy a szekrényből elővegye az eljegyzéshez szükséges blankettát, mikor megszédült s az ott levő úr, egy budapesti akadémiai tisztviselő, felfogta, hogy a földre ne zuhanjon. Lefektették s az orvosok, dr. Ároky, dr. Falvai, dr. Friss erőt vágják a balkarján. Minden kísérlet hiábavalónak bizonyult. A beteg elvesztette eszméletét. Káplánja, Sándy János föladta neki az utolsókenet szentséget, mire a haldokló fél 4 órakor csendesen elhunyt.

Tamás Vilmossal a régi szabású kath. papok karakterisztikus képviselője költözött el. Rendszerető, pontos, kötelességtudó ember volt. Kiltűnően beszélt latinul, a római klasszikusokat nagy szeretettel forgatta. Emlékezetesek maradtak klasszikus latin nyelven mondott szellemes felköszöntői. A társaságban kedélyes, káplánjaihoz jólelkű, barátjaihoz hű, talpig magyar, hazafias érzésű pap volt. Jómódú, tekintélyes állású kalocsai családból származott. 1844. júl. 5-én született, 1869-ben szentelték pappá, káplánkodott Ráczkévében, Budakeszin, Bicskén, Bodajkon és Székesfehérvárott. 24 évig volt felsővárosi plebánus. Megválasztásakor három pályázta a felsővárosi plebánia elnyeréséért. Mayer Károly apátkanonok, akkor

csákvári plebánus, Fetter Ferenc seregélyesi plebánus és Tamás Vilmos. A plebánosi állásra kijelölt közgyűlésen 100 szavazat adatott le. Ebből 38 esett Mayer Károlyra, 43 Tamás Vilmosra és 17 Fetter Ferencre. Bár Tamás Vilmos relatív többsége elég lett volna a kijelöléshez, de a közgyűlés úgy határozott, hogy általános többséggel przentál; így újra szavaztak.

Az új szavazásnál Tamás Vilmos hívei 53-ra szaprodtak, így a közgyűlés őt mutatta be a megyéspüspöknek kinevezés céljából. 1896-ban szentszékitanácsos lett, 1898—1907-ig kerületi esperes volt, 1910-ben a királyi címzetes kanonokká nevezte ki.

Temetése ma, kedden d. e. 10 órakor lesz a felsővárosi templomban tartandó gyászmise után a Feltámadás-temetőben.

A kerületi papság gyászjelentést adott ki, úgy szintén a rokonság is. Az utóbbinak gyászjelentése így hangzik:

Alulírottrokonság fájdalomtól megtört szívvel jelenti, hogy a szeretett fivér, nagybácsi, sógor és rokon nagyságos és föltisztelt Tamás Vilmos c. kanonok, nyug. esperes, felsővárosi plebánus úr folyó hó 3-án délután fél 4 órakor, életének 67-ik évében, rövid szenvedés és az utolsó kenet szentségének felvétele után az Urban csendesen elhunyt. Kedves halottunkért az engedszelő szent mise-áldozat kedden, folyó hó 5-én délelőtt 10 órakor lesz a felsővárosi plebániatemlomban és fél 11 órakor a Feltámadásról nevezett sírkertben örök nyugalomra helyezték. — Székesfehérvár, 1912. március 3-án. — Tamás Ferenc, fivére és gyermekei: Antal, Ferenc, Róza, Ilonka, Laura. Özv. Székely Istvánné, szül. Düs Emilia, huga és gyermekei: Irén, Gábor, Mariska, Stóci. Sógornői: Tamás Ferencné, özv. Tamás Györgyné, özv. Tamás Gézáné és gyermekei: György, Mária, Etelka, férj. Gergely Lajosné, Vilmos Alajos. Unokahugai: Braunhofner Józsefné, szül. Kákonyi Erzsébet. Benkovits Istvánné, szül. Kákonyi Laura. — Áldás és béke poraira!

A gyászmisét Kisteleki István belv. plebánus, a temetést Szuborics Jenő apátkanonok végzi

Zsidó a szerzetesekről.

Írta: dr. VASS JÓZSEF.

A villamos vasut sinei itt kanyarognak az ablakom alatt. Tegnap délután sok baj esett a pályán. A kocsi gyöngén szaladtak végig az utcán egész a kanyarodóig, ott aztán egy sustorgás, hirtelen nagy világosság és a kocsi megállt, mert elégett a vezeték, amely a kocsi oldaláról a sinek alá megy, hogy a kocsit a föld alól villamos hatóerővel ellássa. Szegény kocsi-vezetők minden módon próbáltak segíteni a bajon. Főlemelték az oldalvezetékét, mélyebbre eresztették, volt, aki villámgyorsan akart keresztülhajtani a rivasz kanyarodón, a másik meg olyan lépésben ment, mintha tojásokat vitt volna; nem használt semmi, a vezeték kiégett minden kocsin. Végre az egyik kaluzz elkeseredetten megrugta a kanyarodó sineit:

— Gonosz jóság ez — mondotta — máma semmi se jó neki!

Ezt szokták mondani a gonoszokdó, maktacsokdó rosszakarokról, amely olyan, mint a patkány, mindenbe belevágja fogait, mindent megrág és nem törődik vele, kenyér-e, vagy fadarab, bankó-e, vagy hitvány papiros-e az a mi fogai alá kerül.

Ugyanezt kell mondanunk azokról az önmagukat fölvilágosodott tudósoknak tartó emberekről is, akiknek egész tudományában áll, hogy az Anyaszentegyházat és intézményeit elkeseredett dühvel rágják, gyalázzák. Semmi sem jó nekik, amit az Egyház cselekszik. Ha gazdag az egyház, akkor teleszájjal üvöltenek a papsákról; ha jól gazdálkodik valamelyik püspök a birtokán, azt mondják róla, hogy telhetetlen; ha nem törődik a gazdaságával, megvádolják, hogy hanyag, hogy a részből sem tud élni. Ha segíti az Egyház a szegényeket, azt mondják, hogy naplopásra nevelti az embereket, ha nem engedi magát becsapni, azt mond-

ják róla, hogy keményszivű. Szóval: mindig hibás, az Anya szentegyház. Gonosz fajzat ez a patkány-fajzat.

Nemrég a szerzetesrendeket kezdték támadni nyilvános gyűléseken Magyarország fővárosában. Nincs az a gasszág a mit el nem mondtak volna róluk. Elgondolkoztam a dologról és főleg három pontot jegyeztem meg magamnak.

Az első az, hogy ezek a fölvilágosodott urak tökéletes szabadságot hirdettek. Mindenki nek. Még a gazembereknek tolvajoknak, betörőknek gyilkosoknak is, legalább annyiban, hogy a halálbüntetést egy esabben sem akarják megengedni, ellenben olyan pompás büntönöket követelnek a rabok számára, hogy ha azok megépülnek, boldog lesz, aki be nem kívánkozik. Pompás sétahelyek lesznek az udvarokban, újfajta ferdők, egészséges koszi, ember-séges bánásmód, szabadon választható foglalkozás. Jó, jó. Nem akarok én most a büntönökről vitatkozni, csak azt kérdezem ezen kiváló tudósoktól, miért védelmezik a szabadságot mindenki részére, csak az olyan emberek részére nem, a kik a maguk elhatározásából valamelyik szerzetesrendbe akarnak belépni, hogy ott az Ur szolgálatának szenteljék magukat? Hát ez a híres zaadság?

A második az, hogy a szerzetesek senkinek a helyét nem veszik el. Azt mondják tudós ellenfeleink, hogy lám sok családos tanító, meg tanár, meg sok szegény tanítókisasszony azért nem kap állást, mert sok szerzetes van, akik tanítással foglalkoznak. Ez is furcsa észjárás ám! Hát ha az az apáca, vagy szerzetes tanár nem volna szerzetes, akkor nem kellene neki állás? Hiszen ha a szerzetből ma kilép, magával viszi az oklevelét, akkor is csak kell neki állás, a hol a kenyerét megszerezze!

A harmadik az, hogy nincs olyan rossz dolog a világon talán a bünt kivéve — a mi valamelyik módon jó nem volna. Lám, a zivatar meg a jégeső milyen rettentő károkat csinálnak, de azért arra mégis jók, hogy a levegőt fölfrissítsék és a szomjas földet megítassák. Egészen rossz ember nincs a világon; a

Sövegjártó János

hazai és rumburgi vászon-áruháza barátok épülete,

AZÉLŐTT: ÖZV. HANEL ANTALNÉ
OLCSÓ SZABOTT ÁRAK

Mai lapunk 4 oldal.

Savanyu Józsi híres rabló volt Vas megyében, sok urat, zsidót kirabol, főbe is költöztet egy párat, de azért a pórpáci erdőben mégis saját hátára vette egy szegény, fáradt, öreg asszony batyuját, úgy segített rajta a maga veszedelmével. Hát ha még olyan veszedelmes és gonosz emberek volnának is a szerzetesek, mint a minőknek Fáber Oszkár, meg a Galilei Kör zsidó diáktagjai szidják őket, valami jót azért ők is tesznek, tehát egészen rosszakkal még sem lehet őket mondani! Igen ám, csak hogy gonosz fajzat ez a patkányfajzat! Semmit sem hágy megrágtatlanul. Rágsa a szerzeteseket, akikről, írni, olvasni, számolni tanult; rágalmazza a szerzeteseket, a melyeknek ajtajában a szegény ember akkor is kap egy tányér levest, ha a tudós szerzetesgyalázók rendőrral kergettek el a saját portájukról. Igazi könyörületet, igazi önzetelenséget mégis csak a szerzetesházakban lehet találni. És hogy ne mondhasák ellenségeink, hogy mindig mi, katolikusok védjük a szerzeteseket, itt adok egy levelet, a melyet február 15-én irt nekem valaki Jászóráról, a premontrai szerzetesek egyik főfőszékéből. A levél megvan nálam eredetiben, a ki akarja, megnézheti.

— Jászó, 1912 febr. 15.

Jelen soraim nem szolgálnak más célt, mint azt, hogy adandó alkalommal — akár teljes neven kiírásával is — hivatkozhatassék Ön reám a Galilei Kör durva és főképen igazságtalan támadásaival szemben. Én, Fischer Salamon, 1912. évszén a jászovári prépostságtól egy kályhagyárat béreltem, Amár 25.000 koronát belevittem, mégis tönkrementem benne. Béreltem csak 1914. év végén szűnne meg. A Prelátus ur ebben az ügyben ma kegyesen fogadott és miután előadottam kéresemet, hogy a béreltől engem kiengedjen, azt minden további megszorítás nélkül megengedte. Ez a nemes és jóságos szívű valló cselekedet sehogysen hozható összhangba azzal a gonosz világitásba helyezett szerzetességgel, a mellyel Fáber Oszkár ur az ő előadásain előhozakodik. A Jászón töltött tíz év különben is meggyőzött arról, hogy a szerzetesek, ha őket fölkeresik kéréseikkel, tíz esetben kilencszer rendelkezésre állnak a hozzájuk fordulóknak. A hozzájuk fordulók tömege mindig azzal az érzéssel hagyja el a rendházat, hogy a szerzetesek igazán nemes és felekőlt szívű emberek, akik számtalan esetben egész anyagi és szellemi erejük latbavetésével segítettek az embereken. Én tehát mint zsidó ember, nem hagyhatom szó nélkül Fáber tanár ur piszkolódásait, a melyeket, ha egyes szerzetesekre föl is lehetne hozni, de sommiképen sem állíthatók a szerzetesrendekről általában.

Kész szolgája
(Aláírás.)

Ez a zsidó ember fején találta a szegyet. És egyben meg is szegényített sok keresztény embert, akik a szerzeteseknek sok segítségét élvezték, de nem

jutott és most sem jut eszükbe, hogy férfias nyíltsággal védelmükre keljenek, úgy mint ez a zsidó. Tanuljunk tőle öszinteséget és bátorságot!

Hangverseny.

A már rég megszokott siker egyében folyt le vasárnap este a Szent István-teremben zenekedvelőink XXVIII. hangversenye. Két magán szereplője volt az estnek: az egyik: Regéczy Ilona, a már Budapesten is jónévű hegedűművész; a másik egy helybeli fiatal leány: Pataki Lenke. Azt hisszük, kellőképen méltatjuk őket azzal, ha konstatáljuk, hogy a hangverseny szintje nem volt alacsonyabb azokénál, amelyeken világhírű művésznők szerepeltek.

Regéczy Ilona játéka teljes mértékben megnyerte a közönség tetszését. Technikája kifogástalan, fogásai tiszták s csak a „Moszkvai emlék”, váriációinál nem találtuk játékában azt az egyöntetű, határozott sima szólámozást, melyet a hegedűművészek ezen kedvelt versenydarabjánál a multban nem egyszer volt alkalmunk hallani. Annál jobban kielégített bennünket meleg, érzésteljes játéka, mely remekbe készült s a zenekar fortissimóiból is kicsendülő, pompás hangu hegedűjén, főleg a Bruch féle Hegedűhangverseny melodikus szép adagiojában érvényesült.

Mindössze egy kifogásolni való van a fiatal művésznőnél, ez azonban nem játékára, de kissé túlerős, szinte cigányprimásokra emlékeztető hajlongására vonatkozik. Ehhez azonban nem a zenekritikusnak, hanem az esztétikusnak van szava. Pataki Lenke első nagy bemutatkozása pompásan sikerült. Határozott, biztos fogásai, jerőteljes játéka, egyenletes futamai elarulták a nagytehetségű zongoristát, ki hova — tovább igazi művész lesz. A közönség szívesen, öszintén tapsolt Weber nagy hangversenyének befejezése után.

A nagy zenekarnak két száma volt a koncerten: a mindig szívesen hallgatott, páratlanul jellegzetes Grieg „Nyitánya” és a modern hangszerelés halhatatlan nevű megallapítójának nagy zenekölteménye, a „Faust kárhozata”.

A hatalmas zenekar amily felülmulhatlan finomsággal hozta ki a balletlehelletszerű pianissimót, époly elemi erővel interpretálta a befejező rész gyanánt előadott mesterien átdolgozott Rákóczi-indulót. Nem rég volt alkalmunk Berlioz e nagyalkotását Kun László zenekarától hallani s szívesen valljuk be, hogy Fricsay felfogása nekünk sokkal jobban tetszett, mint a szinfonikusoké. Az átmenetnél beillesztett ágyudörgést utánzó nagydob határozottan jobban érvényesült a mi zenekarunk lassabb tempója mellett.

Ez utolsó számmal a publikum egy „mértő” része erősen készültödött hazafelé, konstatálván, hogy az öreg megkopott Rákóczi-mars azt jelenti itt is, amit a cirkuszban. Amiből mindössze annyit látunk, hogy a mi kedves, érdemes filharmonikusainknak még nagy hivatásuk van Fehérvárott. A terem telve volt.

A halál torkában.

Gázömlés a Jókai-utcában.

Életveszedelemben forgott vasárnap délután egy leány, aki csak a véletlennek köszönheti, hogy szerencsésen megmenekült a haláltorkából.

Bodrogi Vilma, az Elitkavéház felirónője, csak három napja érkezett városunkba s a Jókai-utca 10 számú házban vett lakást. Szobájában gázkályha van, melynek kezeléséhez ő nem ért és szombaton este mégis babrálgatta a rajta levő csapokat, mikor is egyet közülük nyitva feledett.

A gáz egész éjjel ömlött s a leányt, aki lefeküdt aludni el-kábította. Vasárnap délután egy pincér a leány ablaka előtt véletlenül megállt, hogy cigarettára gyújtani. Közben rémes hörgést hallott. Figyelmessé lett s észrevette, hogy az ijesztő hangok ama szobából jönnek. A pincér rögtön befutott a házba s a házmesterrel behatolt a leány lakásába. Ajtókat, ablakokat nyitottak s telefonálta a mentőkért, akik az eszméletlenül fekvő Bodrogi Vilma-t kivitték a Szent György kórházba. Állapota már nem vesélyes.

Ide a választójogot! A csordának is??

A budapesti szociáldemokrata munkások a jakabvezérek parancsára tegnapi délután rendeztek. A munkások sok tízezer korona munkadíjat vesztek, de a vezérek semmit sem vesztek, mert nekik fix jövedelmük van. A márciusi jelvényekből is jócskán rebacholtak.

A blaumontag megülését vidéken is megparancsolták, de a vidéki munkások rá sem hederítettek a vezérek okvetetlenkedésére. Székesfehérvárott is dolgozott mindenki, csupán a nyomdászletvársak egy része ünnepelelt fél napot. Konstatáljuk, hogy a munkásoknak több eszük volt, mint a központi jakaboknak. De mégis egy kis csapatot — 32 darabból állt összesen — ki kell vennünk. A harminkeztő timentő sétát rendezett a Nádor-utcán le a Szűts vendéglőig. Nem is tennénk szót a dolgát, mert hiszen, ha van szólásszabadság,

sajtószabadság, vallásszabadság, van sétálási szabadság is. Ezt a szabadságot elrabolni nem engedjük. Jól tették a harminkeztők, ha sétáltak.

A sétáló tömeg nagyjából négyezer főből állt ki, ezeknek elkel a séta és szabadlevegő. De... és itt megtörlőjük a tollat, mert különben nagyon vastagon fogna — azt kell mondanunk, hogy a harminkeztők sétája nemcsak nem vitte előbbre a munkások választójogi küzdelmét, hanem mindenkiből azt a gondolatot váltotta ki, hogy csordának nem adható választójog. Amikor a timentő sétálók vagy sétálva timentők a püspökség elé értek, ordítani keztek:

— Le a csuhásokkal!

— Le a reverendával!

— Le a népbolondítókkal!

A Rákóczi utcában egy nap jött velük szembe, erre a „tömeg” üvöltés alakjában újra kiadta magából a Népszavából belegelt zöldségeket és szidta a reverendás, alakot. Érdekes, hogy a Közgazdasági Bank Wertheim-szekerényei nem izgaták fel a timentő elvtársakat, sőt a Bank palotája előtt csendben tisztelegve vonultak el. Hat szál demokrata délután találkozott egy másik timentő úrral. Ekkor már jól be voltak állítva s így az elvtársi öntudathoz az alkohol gőze is csatlakozott tehát a délelőttinél is nagyobb erővel ordítottak:

— Le a csuhásokkal.

Mi szociálisták vagyunk. És belekezdtek a Marsellesbe. Így történt meg nálunk a választójogirrendezést timentő, melyről holnap a Népszava azt fogja írni, hogy óriási tömeg vonult végig Székesfehérvár utcáin, melynek lábdobbanását megrengett a püspöki palota, pedig csak szél támadt volna, ha az időjárás egyáltalán figyelemre méltatná az ordítást.

Végül, hogy a timentők a Szűts-vendéglőben gyűlést akart tartani, de a rendőrség, mivel nem jelentették be, szétbentette őket.

Lapunk zártáig még csak 2 (kettő) kívül-belül elázott elvtársat vittek be a rendőrök a dutyiba. Lapzárta d. u. 4 órakor.

Szabadon dühöng egy őrült.

Ifj. Felhősi István rácalmási koresmáros megőrült. Mindenkitől félti beteges féltését és leöléssel fenyeget mindenkit. A Szent György kórházból két ápoló kiment Rácalmásra, hogy az őrijöngőt behozzák, de az felfegyverkezve bevette magát egy szobába, úgy, hogy az ápolók nem tudtak hozzá bemenni. A község lakó-sai közül senki sem segített nekik s kénytelenek voltak az őrijöngőt otthagyni.

Hatóságok! Ez borzasztóan szomorú állapot!

Bővebben holnap írunk.

vasárnap délutáni közönségének izlését kielégíttesse — mivel valami jófajta bohózat, vagy zsuuszizat nem volt kéznél — elő- illetve beadatta Hamletet. Minden gondolkodó ember már előre tudhatta, hogy így Hamletből vigjáték lesz s természetesen az is lett. De miért is ne lett volna azzá. Elvégre miként már mondtuk a vitéz urak és az említett hölgyek nevetni mentek a színházba s jobb vicc hiányában igen jól hahotáztak azon, hogy a víziókkal bajlódó Hamlet kivont karddal nekiszalad az üres trónnak. Amde dicséretre legyen mondva Alapinak, a nagy monológokat mégis úgy megjátszotta, hogy szavait teljes csendben hallgatták még a karzaton is és művészetével a vasárnapdélutáni közönséggel is megtudta érteni, hogy ő nem bohóc, ha mindjárt a földre fekszik is. Ezekről eltekintve a közönség jól mulatott. Káldor is.

Este a Koldusgróf-ot elevenítették fel. Ez a darab négy évvel ezelőtt nagy sikert aratott nálunk. Még csak árnyéka sincs benne a frivolitásnak, ellenben megkapóan kedves meséje és igen jó zenéje van. Az előadásra persze nem fordítottak akkora gondot, mint mikor új darab volt. Maga Szalkai sem játszott úgy, mint annak idején. A szereplők közül Pataki Vilmát kell első sorban megdicsérnünk nagyon szép énekeiről, különösen a második felvonásbeli kuplóját igazán remekül énekelte. Ha táncai is oly jók lettek volna, akkor semmi sem hiányzana a teljes sikerből. Juhos és Erckövi szintén az énekeikért érdemelnek dicséretet. Igen jó volt Zilahy az újságíró szerepében. A kis Reiner Annuska szereplése (6-7 éves leánya) bájos jelenség volt. Igen szépen énekelt, kecsesen táncolt és beszédét egészen jól hangsúlyozta. Megemlítjük még azt is, hogy Szalkaynak a zsinórpadlásról egy nagy sonkát eresztettek le: Schlachmones felírással. T. i. vasárnap volt a zsidók schlachmones ünnepe.

Műsor:

Kedd: Válás után. Miklósy Margit jutalomjátéka.
Szerda: Koldus gróf. 25-ik előadása Székesfehérvárott.
Csütörtök: Csavargó. Békeffy Szaller István népsziműve.
Péntek: Leányvásár, zóna.
Szombat d. u. Csikós ifjúsági előadás.
Szombat este Cigánybáró Erckövy Károly jutalomjátéka.

Apróhirdetések

Apróhirdetések előre fizetendők.

Rákóczi-utca 17. szám alatti bolthelyiség lakással együtt azonnal kiadó.

Felsőruhavarráshoz tanuló leányokat felvesz, kik rajzolásban is alapos oktatást nyernek Langhammer Luiza varrodájában Jókai-u. 18.

Eladó szőlő. Katona Horváth István hagyatéka, az órhalmi dűlőben kétezer négyszög öl területű szőlő eladó. Tudakozódni lehet Bőrgyár dűlő 3. sz. alatt.

Sörpince-utca 64. szám alatti házhely és a csóri dűlőben két rét eladó. Tudakozódni lehet Öreg-u. 33. szám alatt.

Szent-István-utca 17 szám alatti ház eladó. Tudakozódni lehet Ligetsor 2 szám alatt az ügyvédi irodában.

Gépirásban jártas irodista nő azonnali belépésre kerestetik Hajnal Mihály és József budai-uti üzletében.

Baracsi Ferenc sághegyi 7 oktályos birtoka, nagy házzal, kuttal, pincével, egy része szőlővel beültetve, elköltözés végett eladó. Tudakozódni ugyanott lehet. u. p. Zichyfalva.

Aki

szép, divatos cipőt akar, rendeljen

Füzy Mártonnál

Sütő-utca 28.

Visszamaradt kész munkák jutányosan kaphatók.

Varrógépjavítások

műhelyünkben gyorsan és szakszerűen készíttetnek,

SINGER CO. varrógép-részvénytársaság.

Magyarország legnagyobb és legrégibb varrógép-üzlete, Székesfehérvár, Nádor-utca. Töltényház

Ha eladni vagy venni-valója van

az apróhirdetések közt tegye közzé!



Akiknek a szívük fáj...



stb. kuplékat katona és cigányzene játsza az Eufon tölesérnélküli beszélőgéppel mely 5 legújabb duplalemezzel csak 40 korona.

„Wagner Hangszerkirály“-nál, udapest, Jozsef-körút 15. szám. — Gyors javító-műhely. Használt lemezeket becsérél. Fényképes árjegyzék ingyen.

Nyomatottaz Egyházmegyei Könyvnyomdában Székesfehérvárott.

Mindennemű

Telefon 216.

építkezési

anyagot legolcsóbban csakis

Klein Márkus Fial cégnél vásárolhatunk.

TERRENOL PALA A LEGJOBB tetőfedő anyag.
Székesfehérvár Simor-utca 15.

Aspirin

vásárolunk eredeti

TABLETTÁKBAN

20 db. K 1,20

Minden Tablettára az ASPIRIN szó van rábélyegezve.

Farbenfabriken vorm. Friedr. Bayer & Co., Elberfeld und Leverkusen b. Mülheim a. Rhein.



A Háztulajdonosok

figyelmét felhívjuk vízvezeték és csatornázási vállalatunkra s a Rákóczi és Bank-utca sarkán létesített vízvezeték és csatorna berendezési cikkek mintaraktárunk megtekintésére tisztelettel meghívni.

Elvállalunk magán- és nyilvános épületek, u. m. bérházak, gyárak, iskolák, laktanyák, szállodák, valamint udvarok, kertek stb. vízvezeték és csatornázási berendezését, ugyszintén azok javítását és jókarban tartását.

Midőn vállalatunkhoz a háztulajdonosok b. pártfogását kérjük, legyen szabad e szakban különféle városokban u. m. Kassa, Szolnok, Trecsén, Debrecen stb. eltöltött számos évi gyakorlati működésünkre hivatkozni, továbbá, hogy munkáinkhoz csakis a legjobb minőségű anyagot s e szakban teljesen képzett munkaerőket alkalmazunk, miért is munkák kiviteléért mérsékelt árak mellett a legmeszebbmenő kezességet vállalhatjuk.

Tervekkel, költségvetésekkel és egyéb felvilágosítással mindenkor rendelkezésre állunk és kívánatra hához megyünk.

Kiváló tisztelettel

Eperjesi Testvérek vízvezeték és csatornázási speciálisták.